

Terugblik Edison Pop 2020

De uitreiking van de Edison Pop is het schoolreisje van de muziekbranche. Het organiseren daarvan is elk jaar dan ook net zo'n feestje als de avond zelf. Maar als er nog iets extra's te vieren valt, zoals dit jaar het 60-jarig jubileum van de prijs, is de motivatie om er iets spectaculairs van te maken nog net even iets hoger dan normaal. Die missie is met vlag en wimpel geslaagd. Mede dankzij de dresscode 'black tie bedazzle' was het een betoverende avond, met de meest bekoorde muziekprijs van Nederland en de aanwezige artiesten als stralende middelpunten.

Edison Pop vond weer plaats in een uitpuilende Gashouder op het Westergasfabriekterrein in Amsterdam. Ruim 900 genodigden zagen daar Najib Amhali als nieuwe presentator, die zich voorstelde met de woorden "'s Avonds sta ik in het theater en overdag ben ik undercover controleur bij de NS." Hij werd gedurende de avond bijgestaan door een keur aan iconen uit de muziekwereld, die de daadwerkelijke prijsuitreikingen verzorgden.

Nederlandstalig

Nadat Amhali het publiek in vogelvlucht door 60 jaar Edisons had geleid, trapte de categorie Nederlandstalig de avond echt af. Uitreiker Frank Boeijen memoreerde dat de term 'Nederlandstalig' in de jaren '70, toen zijn carrière begon, een beoedelde term was. "Wij probeerden onze eigen optredens te regelen, maar zeiden dan nooit dat we Nederlandstalig zongen. Nu, 40 jaar later, is het volledig geaccepteerd." Een goed voorbeeld hiervan zijn de winnaars in deze categorie, Suzan & Freek, die met hun debuutsingle *Als Het Avond Is* al gelijk een Nederpopklassieker op hun naam schreven. Freek noemde de prijs 'heel nice' en bedankte degenen 'die hen geholpen hadden hun dromen waar te maken', waaronder iedereen bij Sony Music, Agents After All, Friendly Fire en de producer van hun album: Arno Krabman.

Alternative

Voormalig Kane-gitarist Dennis van Leeuwen mocht bekendmaken of Pip Blom, S10 of Son Mieux aan de haal ging met de Edison in de categorie Alternative. Dat werd S10, voor haar album *Snowsniper*. De zangeres werd door de jury omschreven als 'een uitzonderlijk talent op zowel muzikaal als tekstueel vlak, terwijl ze op een compleet authentieke manier theatrale invloeden met hiphop mixt'. Toch was Stien den Hollander misschien wel de minst voor de hand liggende van de genomineerden, en haar uitverkiezing dus een verrassende. Wellicht dat zij daarom 'effe niet wist wat ze moest zeggen' en geen speech voorbereid had. Ze bedankte Sim Fane, die veel van haar liedjes heeft geproduceerd, Noah's Ark, en haar manager en boeker Froukje Bouma. "Ik ben heel dankbaar dat ik met mijn verhaal ook andere mensen kan helpen hun verhaal te delen en

hoop dat nog heel lang te kunnen doen.”

Suzan & Freek waren vervolgens de eerste live-artiesten van de avond. Zij lieten met hun uitvoering van Als Het Avond Is horen terechte Edison-winnaars te zijn.

Hollands

Bij Willeke Alberti stroomt het levenslied door haar aderen. Zij mocht het beeldje uitreiken aan De Toppers, die bekroond werden voor hun album Toppers In Concert 2019. Zij werden vertegenwoordigd door René Froger, die de andere Toppers excuseerde. “Mijn collega’s zijn stukken beter als wij (sic), want zij hebben *wel* werk.” Hij noemde het winnen van de prijs ‘een vreemde gewaarwording’. “We gaan nu voor de 17e keer de Toppers doen, we gaan over de 4 miljoen bezoekers heen en hebben zo’n 3,5 miljoen platen verkocht in Nederland. En we zijn *toch* opgevallen.” Met andere woorden: de eer had de Toppers wat Froger betreft eerder te beurt mogen zijn gevallen, maar werd wel in dank aanvaard.

Hiphop

Rotjoch is de oprichter van het platform 101Barz, waaraan veel Nederlandse hiphoppers hun carrière mede te danken hebben. Daarom mocht hij de Edison Hiphop uitreiken. In zijn trainingspak gaf hij een geheel eigen invulling aan de dresscode, en hij maakte *nog* een statement: “Hiphop is de nieuwe Nederlandse volksmuziek”, aldus Rotjoch. “Ontken de jeugd niet, dit is wat wij doen. En als je er niet klaar voor bent, heb je pech.”

De winnaar, Josylvio, had minder woorden paraat. Hij ‘had niet verwacht te winnen’ en was ‘sprakeloos’. “Shout out naar iedereen die van hiphop houdt, naar mijn moeder, Hella Cash en fucking Rotjoch, zonder wie ik niet was wie ik ben vandaag.”

Tijdens het fotomomentje nam Amhali wat onwennig een stoere hiphop-poze aan, waarna hij de volgende live-act aankondigde: S10. Met de strakke beats en gezongen teksten van Wacht Op Mij bracht Stien eerder hippe pop dan hiphop ten gehore.

Song

Glen Faria, bekend van hiphop-crew Flinke Namen en als hofleverancier van hits voor o.a. Davina Michelle en Tino Martin, maakte bekend dat Duncan Laurence de Edison Song in ontvangst mocht nemen voor zijn hit Arcade. Daar was de winnaar zichtbaar en hoorbaar van onder de indruk. “Dank je wel dat ik dit beeldje mag vasthouden überhaupt. Ik ben pas net begonnen. Dat ik na het Eurovisie Songfestival de erkenning krijg dat deze song een prijs verdient, vind ik heel erg bijzonder. Ik vecht er echt voor om te laten zien dat muziek uit Nederland verder gaat dan alleen de Nederlandse grenzen.”

Oeuvreprijs

De bekendmaking van de Edison Oeuvreprijswinnares gebeurde op een originele manier: het Jordaan Ensemble speelde een medley uit het rijke repertoire van... Willeke Alberti. Daarna nam voormalig Kane-voorman Dinand Woesthoff het woord. "Ik ben al een tijdje niet bij de Edisons geweest, maar één ding is nog niet veranderd: als de artiesten spelen hoor je nog steeds veel geouwehoer." Hij herhaalde meermaals zijn verzoek aan de bezoekers om uit respect voor de artiesten 'hun kop te houden', maar met weinig succes.

Woesthoff zei dat voor veel artiesten hun Edison 'een eenmalig succes zal blijken'. "De meesten van jullie gaan één jaar mee, sommigen tien jaar en een enkeling 20, 30 jaar. En dan heb je nog de buitencategorie: de absolute iconen." Hij noemde in dat verband Herman van Veen en Paul van Vliet. Maar de Oeuvreprijs ging naar Willeke Alberti, die net 75 geworden is, een carrière van ruim 60 jaar op haar naam heeft en door Woesthoff geprezen werd om haar ongeëvenaarde timing. Vervolgens ging hij uit respect op zijn knieën om haar de welverdiende award te overhandigen.

Voor Alberti was het een extra bijzonder moment, vertelde ze: "Het is precies 60 jaar geleden dat mijn vader een van de eerste winnaars van een Edison was. Dat was toen nog zo'n hele grote." Overigens was ze bijna niet bij deze uitreiking geweest. "Ik was zo ziek de hele week en mijn stem was weg, dus ik heb helemaal niks voorbereid." Ze loste dat echter voorbeeldig op met een deels geïmproviseerde tekst tijdens een acapella versie van haar klassieker Samen Zijn. Daarmee kreeg ze de zaal uiteindelijk toch stil...

Maar niet voor lang, want direct daarna was er een pauze van 20 minuten. Die werd door velen benut voor waar zo'n avond zich uitstekend voor leent: bijpraten, netwerken, genieten van de mensen en hun outfits, kortom: socializen in brede zin.

Een live-optreden van Kensington, dat hun single Uncharted speelde, markeerde het begin van de tweede helft van de avond.

Nieuwkomer

Roosmarijn Reijmer heeft in de 17 jaar dat ze voor 3FM werkte veel nieuwe artiesten zien opkomen. Daarom was het aan haar de eer om de Edison uit te reiken in de categorie Nieuwkomer. Die was toegekend aan Snelle voor zijn album Vierentwintig. Hij nam de prijs in ontvangst in een groen pak. "Wat is dat beeld mooi in het echt", zei hij nadat Reijmer het hem had overhandigd. Behalve de mensen uit zijn inner circle wilde hij ook nog iemand anders bedanken. "Dat is iemand die de dresscode ook niet helemaal heeft begrepen. Die jongen in het wit, rapper JeBroer, maar ook gewoon Tim Kimman. Hij coachte me op de Herman Brood Academie en stapte als eerste naar het label toe. Ik hoop dat ik je trots heb gemaakt, maar dat denk ik wel. Ik ben nieuwkomer, maar gekomen om te blijven."

Videoclip

In het jaar dat het 25 jaar geleden is dat de Nederlandse clipzender TMF werd opgericht, was toenmalig veejay Fabienne de Vries de geknipte persoon om de categorie Videoclip voor haar rekening te nemen. Zij noemde de video 'de kers op de taart'. "Nadat je kneiterhard hebt gewerkt in de studio, moet je ook nog acteertalent hebben." Juist dat acteertalent was volgens het juryrapport een belangrijke reden om deze Edison toe te kennen aan Bizzey, voor zijn clip bij Drup (feat. Kraantje Pappie, Jonna Fraser & Ramiks). Bizzey regisseerde de video samen met Caio Silva en Pepe Favela, met wie hij het beeldje in ontvangst nam.

"Hij is zwaarder dan ik dacht", liet de Amersfoortse rapper weten, en ook 'dat hij het niet had zien aankomen'. "Vier jaar geleden begon ik met het maken van vakantie filmpjes en binnen no-time sta ik opeens hier." Hij bedankte o.a. zijn moeder, Framez Productions, Top Notch en Noah's Ark.

Rock

In de categorie Rock namen De Staat, Di-Rect en Kensington het tegen elkaar op. 'Mister Pinkpop' Jan Smeets mocht onthullen dat Kensington dankzij hun album Time de Edison te beurt viel. Hij vertelde daarbij de anekdote dat de band dit jaar voor de vierde keer op Pinkpop staat, maar dat ze negen jaar geleden voor het eerst op het Pinkpop*terrein* stonden. Smeets had ze voor 500 euro geboekt voor zijn Breakfast-festival op het Megaland evenemententerrein, en voorspelde toen al dat ze heel groot zouden worden.

Zanger Eloi Youssef verzuchtte dat de drie genomineerde acts 'de laatste drie rockbands' van Nederland zijn en verklaarde trots te zijn deel uit te maken van dat gezelschap. Hij bedankte Universal Music, hun management, Friendly Fire en de hele crew. Een bijzonder dankwoord was er voor Garth Richardson, die hun album produceerde en speciaal uit Canada was overgekomen om bij de uitreiking te zijn.

Pop

Na een akoestische versie van Snelle zijn hit Reünie was de categorie Pop aan de beurt. Angela Groothuizen, die net als de Edisons 60 jaar jong is, kwam deze uitreiken. "Dat vind ik ontzettend leuk, want dan houd ik ook eindelijk eens een keer een Edison vast", aldus de zangeres. Voorafgaand aan de bekendmaking loofde ze omstandig alle genomineerden (Krezip, Maan en Suzan & Freek), maar de prijs ging uiteindelijk naar Maan voor haar singlereleases in 2019. De zangeres vierde deze avond ook nog eens haar 23ste verjaardag en kwam onder de klanken van 'Lang zal ze leven' naar het podium. Groothuizen overhandigde eerder een Edison aan Bonnie Raitt en herinnerde zich het feit dat die toen in de live tv-uitzending zei: "I always like to be on the news with something hard and black in my hand." Bij Maan werd het gelukkig niet gênanter dan dat ze net uit haar jurk gescheurd was. Hulde voor het feit dat zij wel een praatje had voorbereid. "Ik wilde niet met mijn mond vol tanden staan, want ik dacht: misschien is dit wel de eerste en laatste keer dat ik dit ontvang. Ik ben hier ongeveer elk jaar geweest zonder reden, omdat ik het vet leuk vond om

hier te feesten. Nu ben ik hier voor het eerst *met* reden en dat voelt zo goed. Alle muziek die ik dit jaar gemaakt heb, heb ik gemaakt vanuit mijn gevoel. Aanvankelijk dacht ik altijd op zoek te moeten naar het commerciële, maar dit jaar heb ik geleerd dat juist dicht bij mezelf blijven voor mij de mooiste muziek oplevert." Ze bedankte o.a. 8Ball, Ronald de Bas, Tony van de Berkt, Jan Vis, de producers en schrijvers, en haar voormalige vriendje Tony. "Op jou zijn heel veel liedjes geïnspireerd en er worden nog heel veel mooie liedjes over jou geschreven."

Dance

Dennis Ruyer, die al sinds 2006 het programma Dance Department op 538 presenteert, kondigde aan dat Armin van Buuren met zijn album Balance medegenomineerden Martin Garrix en Tiësto aftroefde. "Een jaar geleden had ik heel veel tracks," vertelde Van Buuren, "en die gingen alle kanten op. Er is bijna niemand meer die albums maakt, koopt of streamt en dat vind ik prima, want ik steun vooruitgang. Maar er is iets magisch aan een album, en daarom heb ik besloten er toch een uit te brengen. Ik heb me best wel onzeker gevoeld over de grote hoeveelheid verschillende stijlen op dit album en toen ik het uitbracht kwam er ook best wel wat kritiek op. Maar ik heb het nodig om mijn vleugels verder uit te slaan en daarom ben ik extra trots op deze Edison."

Album

In zijn enthousiasme kondigde Najib Amhali vervolgens Duncan Laurence aan als laatste optredende artiest van de avond, maar toen de compilatie van genomineerden voor de Edison-categorie Album werd ingestart, werd duidelijk dat hij iets op de feiten vooruitliep. En dat terwijl hij zelf degene was, die die prijs zou overhandigen. Het laatste beeldje van deze feestavond ging naar Ilse DeLange, waarmee bewezen is dat er leven is na de Oeuvreprijs, die zij in 2019 kreeg.

Ook zij had deze winst niet verwacht. "Ik dacht al dat de nominatie een foutje was, omdat dit album zo niet-commercieel is. Ik heb het in eerste instantie voor mezelf gemaakt en het was dan ook helemaal niet vanzelfsprekend voor mij om deze prijs te winnen. Bedankt Universal dat ik de ruimte krijg om niet alleen platen te maken waarvan we allemaal hopen dat er Topsongs en weet ik wat allemaal op staan, maar dat ik ook mijn hart mag laten spreken."

En toen was het podium echt voor Duncan Laurence, om de avond af te sluiten met live-uitvoeringen van zijn singles Love Don't Hate en Arcade.

De jury van deze jubileumeditie bestond, naast voorzitter Menno de Boer (538) uit Daniel Dekker (NPO Radio 2), Wilbert Mutsaers (Spotify Benelux), Robert Haagsma (muziekjournalist), Fernando Halman (FunX), Max van Bossé (Paradiso) en Sophie Keyzer (Qmusic). Een rode draad in hun beoordelingen leek de bekroning van oorspronkelijkheid, eigenheid en het volgen van het eigen gevoel, zonder zich in eerste instantie om commercialiteit te bekommeren. Een mooie les ook voor toekomstige

generaties artiesten, aan wie de Edisons de komende jaren zullen worden toegekend. Want zolang er muziek is, blijft een Edison de hoogste bekroning. Op naar de volgende 60 jaar!

Werner Schlosser